

Knap werk van toneeltalent

Theater
Don Carlos
Door Toneelschuur Producties
Gezien 23/4, Toneelschuur
(Haarlem)
Te zien 1-3/6, Bellevue

SIMON VAN DEN BERG

Korte jasjes en lange, brede rokken; als die uitgaan strakke leren broeken, en barokke hemdjes, allemaal in donkere kleuren. De vier spelers in Don Carlos zien eruit als een rockband. Friedrich Schiller schreef het stuk een paar jaar voor de Franse Revolutie, toen de geest van vernieuwing al door Europa waarde. Dit stuk gaat over de opstand van de Nederlanden tegen Spanje, twee eeuwen eerder.

Met deze kostuums, ontworpen door Nicky Nina de Jong, slaat regisseur Nina Spijkers een brug naar de rebellie van de sixties en de altijd broeiende onlustgevoelens van jongeren. Ook de Spaanse kroonprins Don Carlos voelt dat mengsel van idealisme en hormonen. Hij heeft sympathie voor de opstandelingen in het buitengewest, en tegelijk is hij verliefd is op zijn stiefmoeder, die oorspronkelijk zijn bruid had moeten worden.

Het is een lekker stel spelers bij elkaar: Justus van Dillen, Linde van den Heuvel, Judith Noyons en Xander van Vledder weten Schillers retorische taal vloeiend en af en toe lucide te brengen, met een paar vrolijke momenten.

Heel effectief is dat ze veel teksten unisono uitspreken. Bij alle vier is een kroontje op de onderarm geschilderd, en met die arm op het hoofd zijn ze met zijn vieren de koning.

Dat is mooi gevonden. De beroemdste zin uit het stuk is immers: 'Geef ons vrijheid van denken.' De heersende orde waar

de jongeren zich in dit stuk tegen verzetten, zijn zij zelf. En dat is precies het probleem van hedendaagse jonge idealisten: we kunnen nauwelijks meer buiten het neoliberale systeem denken. Hoe kun je het dan omverwerpen?

Naar het einde toe begint de voorstelling echter te trekken. Het stuk verzandt in overdadige plotwendingen en Spijkers' ideeën zijn misschien net iets te mager om bijna twee uur lang te blijven boeien. Los daarvan is deze Don Carlos knap werk van een vrolijk stemmend talent.